

ватъ само съ общо съгласие или съ общи сили ще продължаватъ войната. Правителството на Англия трѣбаше да отстапи; министерството, което захвана войната, не можеше да направи миръ.

Работата оставаше до другото министерство, което да излѣзе изъ противодѣйствието, оживенно съ духъ на свободж и обрѣженно съ нейното могѣщество. Въ Априлия 1782 год., благородний лордъ Шелбурнъ и краснорѣчивий Карлъ Фоксъ, на мѣсто уволненото министерство на смѣлия лордъ Норта, направихж миренъ кабинетъ, който щѣше да повърне съгласието между Америка и Англия и да умири свѣта.

Ричардъ Освалдъ прие заповѣдь отъ Шелбурна да отиде при Франклина и да захване съ него преговори. Той му говори че новитѣ министри желаятъ да направятъ общи миръ, но въ договора да нѣма условия, които биха унизили Англия; въ противенъ случай у нея ще са намѣри доволно желанье, средства и гордостъ за да поднови войната и да я продължи съ нестрошима дѣятелность. За да не са покаже че версайлския дворъ предписва на лондонския съгласието за независимостъта на първитѣ му поселения, преговоритѣ ставажж отдѣлно отъ странж на Съединенитѣ Щати и отъ тѣхнитѣ съюзници, но съ искрено намѣренье да дѣйствуватъ съгласно и да рѣшаватъ едновременно. Тѣзи преговори бѣхж дѣятелни и продължителни. Предварителнитѣ преговори и окончателнитѣ свѣтвания са продължавахж половинъ година. Освѣнь независимостъта на новия народъ, трѣбаше да са съгласятъ за пространството на земитѣ му за